

GOD FORTSÄTTNING på rävåret 1985 som vi får hoppas skall bli lika intensivt och framgångsrikt som det gångna. Vi har haft 27 st jakter + en (egentligen två) nationell jakt + KM så nog har det varit drag i föreningen förra året. Det har framförts farhågor om att det stora antalet jakter "mättar" intresset, resulterande i dåligt deltagande på vissa jakter. Vad säger ni, aktiva jägare? Skall vi dra ner på antalet jakter i år? Kom till ÅRSMÖTET som härmed varde utlyst till

onsdagen den 30.1
kl 1900 i TSA's
klubblokal, grind-
stugan, Hägernäs

och säg vad DU tycker. Kontakta red om du behöver hjälp med transporten dit. Den som kör ut med egen bil åker Norrtäljevägen (motorvägen) norrut, svänger av vid Hägernäs-avfarten och kör rakt fram till grindarna. Svårare än så är det inte! Som vanligt skall vi diskutera klubbens väl och ve, ha prisutdelning i poängserien, bestämma nästa års jakter prata om en ökning av antalet rävar med åtföljande ombyggnad av de nuvarande.

Ring red senast söndag den 27.1 och tala om att DU kommer så vi kan skaffa fram lagom med fika och tilltugg.

Poängserien ja! Den vanns iår igen av Gunnar med en ännu bredare marginal än förra året. GRATTIS! Han har dessutom varit med på ALLA jakter och utnämnes härmed till 1984 års "meste" rävjägare.

Därmed över till resultaten av 1984 års sista jakter.

841021/Nyckelviken

- 1) Bo S
- 2) Gunnar
- 3) Theo
- 4) Johan S

Endast dessa 4 tappra ställde upp på denna lurigt lagda bana. På nästa sida hittar du kartan. Ingen började med 5:an utan banvalen blev som följer:

två	sprang	4-5-3-1-2
en	"	4-2-1-5-3
en	"	4-1-2-5-3

-o-

PRESS-STOPP-NYTT: Vi startar jaktsäsongen tidigt iår - se sidan 7!

-o-

HAR LAG RAVARNA !

BANLÄNGD: 5-3-4-2-1 = 4,2 km

Stig, stor	Sumpskog
Stig, liten	Back, Dike
Genomgång under väg	Svånägg
Kraftledning	Källa
Stängsel, passerbart	Höjdkurvor
Byggnad, Hus	Hälsokurva
Ruin	Höjd, liten
Köja	Grop
Lokalt tecken	
Stup	
Sten, stor/liten	
Blockering	
Bevägelse	
Tommark, Erbjudet område	
Öppen mark	
Halvöppen mark	

841027/Tyresta

1) Gunnar	3) Johan S	5) Göran G
2) Theo	4) -BGU/PA	6) Clas T

Det var en regnig och kall morgon som den lilla tappra skaran samlades vid Tyresta By. Funderingarna på var Tobba hade lagt rävarna var mångfacetterade – det är ju ett stort område och en STOR karta.

Gunnar och jag startade åt NV och hann en bra bit innan 1:an började, stark och präktig norrut. 2:an i SO, 3:an i NO, 4:an i SV och 5:an i NV. Hittar 1:an strax efter Gunnar i 2:a passet och satsar sedan mot NV och 5:an. Vägen är starkt kuperad och hjärtat dundrar på. Kommer upp på en höjdsplatå, där 5:an borde ligga, i lagom tid för 5:an att börja. Men, vad nu då? Den är ju så svag! Nu går den hemska sanningen upp – fel sidobestämning förra gången! Loppet är kört! Lommar iväg söderut på en väg som står under ankelhögt vatten, kristallklart och fint. Upp mot 4:an och sedan på regnblöta, leriga stigar mot 2:an. Hittar den så småningom i kartans söderkant och börjar linka hemåt. 3:an och 5:an ligger alldeles för långt bort eftersom knäet smärtar. Väljer en liten körväg genom området och går och slölyssnar på rävarna. Plötsligt brakar 5:an igång, stark så att jag nästan hoppar ur skorna. Blixtnabb inriktning mot minimum och sedan kompasskurs. Hittar slutligen räven på andra sidan ett stort dike och beslutar mig för att stanna kvar och ta in den eftersom jakten snart är slut. Strosar runt lite i terrängen, stöter på några svamplockare och hör plötsligt någon komma klampande genom buskagen. Otvetydigt – en rävjägare. Ingen annan kan låta så! Det är Johan som kommer ångande, faller omkull och hamnar i en stor pöl. De mest gruvliga eder kommer över hans läppar när han reser sig upp, stämplar och får sluttid. Tillsammans plockar vi ner räven och vandrar hemåt i regnet.

841104/Judarn

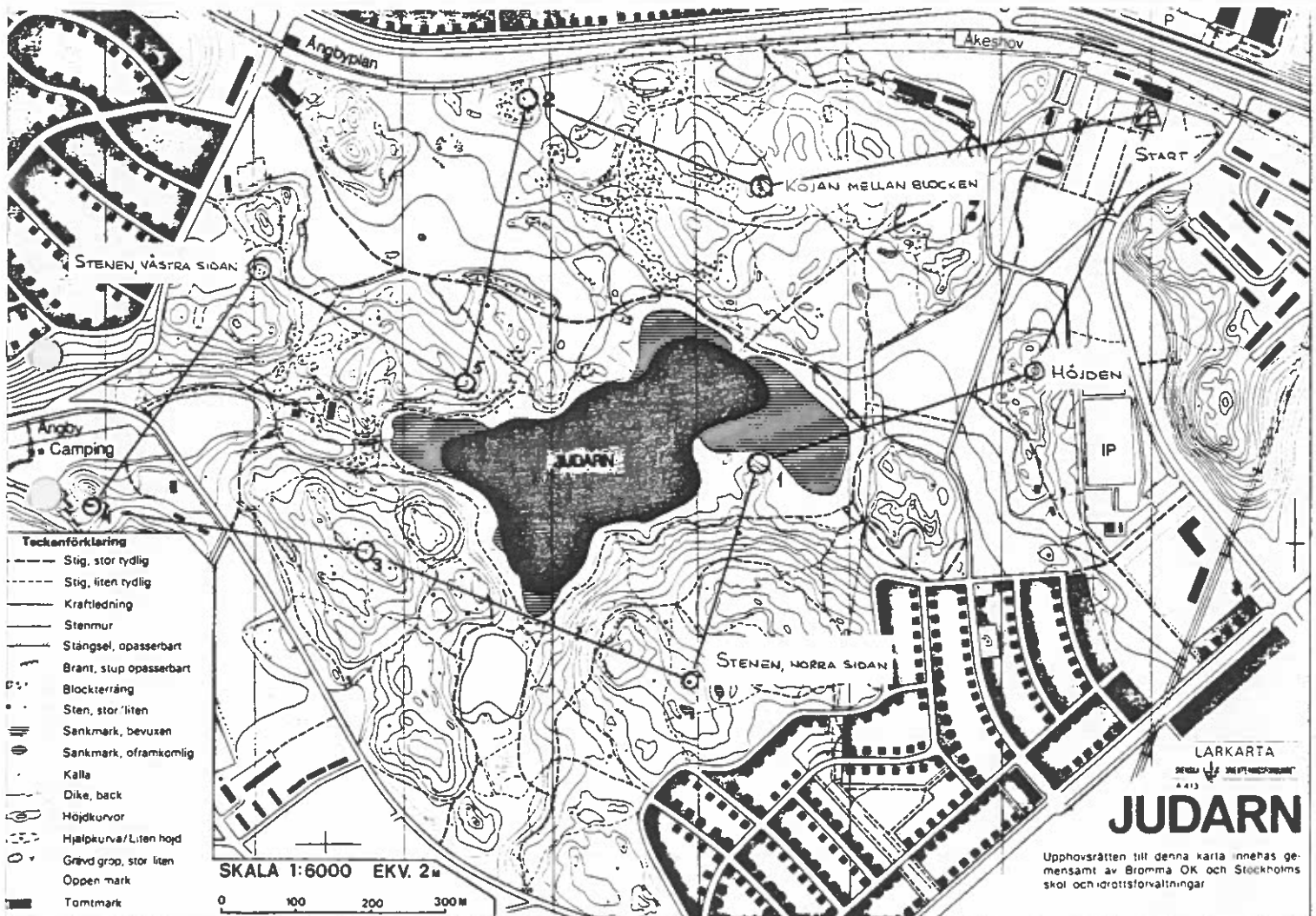
1) Gunnar	6) -IWH/Gösta	11) -OUG/Arne
2) -AKF/Bosse	7) -KON/Olle	11) -ONR/Tomas
3) Göran G	8) Clas T	13) -MML/Per
4) Sven C	9) -ORV/Anders	13) -PIF/Kenneth
5) Theo	9) Johan S	

För att göra den lilla Judarn-skogen lite mer användbar som jaktområde placerades 4 st orienteringskontroller ut mellan rävarna, mest som ett experiment för att höra jägarnas reaktioner på denna blandning. Reaktionen var övervägande mycket positiva och som någon uttryckte det: "Det har inte blivit så mycket väntande vid rävarna som vanligt eftersom orienteringskontrollerna hjälpte till att planera banvalet på ett annorlunda sätt."

Kanske är den här kombinationen inte så dum - rävjaktsmomentet är kvar och samtidigt krävs det att man vet var man är. Annars hittar man ju inte orienteringskontrollerna! Och att träna upp förmågan att orientera kan nog vara bara bra lite till mans, eller hur?

Nybörjarna Arne och Tomas samt Per och Kenneth, som gick två och två, hittade 9 resp 8 kontroller, ett utomordentligt resultat på deras ANDRA rävjakt i livet. MYCKET bra!

Så här såg banan ut. Längd ca 3,5 km som tog Gunnar 56 min att springa. Observera skalan 1:6000!

1) Theo	7) Göran G	13) Bo S
2) -GGR/Lasse	8) -AKF/Bosse	14) -IWH/Gösta
3) Gunnar	9) Sven C	15) Lennart B
4) -EJY/Anders	10) -MOV/P-G	16) -ONR/Tomas
5) -CTU/C-G	11) Irja Zetterqvist	16) -PIF/Kenneth
6) Johan S	12) -BGU/PA	16) -OUG/Arne

Läs vad vår långväga gäst har att skriva om denna jakt. Det är inte varje dag vi har -GGR/Lasse från Örebro här.

"Hej go vänner rävjägare!"

Under eftersnacket på jakten i Ursvik blev trycket stort på mig. Nu skall du skriva i bladet. Därmed basta. Å andra sidan har det skrivits mycket elände (bra) här förut. Sagt och gjort.

Vad gör man när lusten faller på? (Att jaga räv.) Jo, då planerar man in ett besök hos gamla Faster i Enskede. Ser till att SRJ har rävjakt den helgen. Packar rävlådan och far till Storstan.

Att jaga räv i början av november är vi inte vana vid hemma.

Trodde i mitt stilla sinne att det skulle bli en ordinär Stockholmsjakt, men ack vad jag bedrog mig. Olle hade fixat en alldeles lagom bana till min kondition.

Några ord om jakten. När man har lyckan att ta en räv i första passet (3:an) får man alltid en extra kick. Kämpade vidare med ett dåligt flås. Allt gick bra men ingenting speciellt hände förrän mot slutet.

Tog "vattenkontrollen" strax innan sista räv. Backen upp mot 2:an var fruktansvärd. Tröttheten var total men skam den som ger sig. Rävjägare är ju ett segt släkte. När jag kommer i närheten av sista räven träffar jag Gunnar. Som tur var gick min chansning in och jag fick några meters försprång på GS som fjäderlätt springer i fatt mig. Vi är framme men var är nypan? Kastar mig på nypan men ser till min fasa att även Gunnar har fått syn på en nypa. Det kallar jag slutstrid. (1 sekunds skillnad! Red:s anm.)

Nu tror ni att det roliga var slut. Fel. Vad som händer är att det brakar till i skogen och flåsande kommer "Ost-Anders". Fick verkligen veta vad han tyckte om att vi redan stämplat och diskuterade vad vi skulle skriva för tid. Törs inte skriva ned allt -EJY sade men ett litet smakprov måste ni få: "det är ju förb...at. Här kommer det halta och lytta Örebroare, som nyss slutat gå på kryckor, och slår en. Det kan inte vara sant. Helv...e!"

Sorry Anders. Kan det glädja dig att träningsvärken satt i länge. Men vad spelar det för roll. - Vi får ta upp kampen till våren igen. Då har du säkert bättre tur.

Roligt att se flera nya ansikten bland de gamla uvarna. Till och med en dam. Som alla vet måste vi ta hand om alla nybörjare. PA fick plötsligt ont överallt och kunde inte springa utan skulle visa Irja hur det går till i skogen. Ett tag var vi oroliga eftersom ni dröjde, men förstod snart att ni tränade "närstrid". Den är viktig och det gäller att ha tekniken.

Tack Olle för en trevlig jakt. Har orienteringskontrollerna kommit för att stanna?

Grattis Theo! Lycka till i fortsättningen. Tänk på att du och de andra ungdomarna skall mantla alla storheterna som börjar bli lite till åren. Still going strong brukar man säga men hur det nu är så tar åldern ut sin rätt.

Det som värmdde mest i höstkylan var det varma mottagandet som man

alltid får i SRJ-gänget. Man känner sig verkligen välkommen. Tack skall ni ha.

Gott nytt rävår och väl mött i Kilsbergen.

Många varma hälsningar från ÖSA/
SM4GGR/Lasse."

841118/Salem

1) Gunnar	6) -KON/Olle	11) -EJY/Anders
2) Bo S	7) Sven C	12) Lennart B
3) Theo	8) -BGU/PA	13) -ESD/Olle
4) Johan S	9) Göran G	
5) -AKF/Bosse	10) -IWH/Gösta	

Det var en strålande vacker morgon när vi träffades strax norr om Söderby Sjukhus. Temperaturen låg ett par grader under noll, det var vindstilla och solskenet värmdde gott när vi väntade före start.

Det var 6 st rävar utlagda varav den 6:e låg på 3550 kHz med sändning i andra halvan av 1:a passet och första halvan av 2:a passet. Och att det inte alltid är så lätt med rävar på skilda frekvenser framgick klart då en av jägarna (inga namn) påstod att han inte kunde höra räven - om det berodde på frekvensproblem eller hållareda-på-tid-problem framgick inte men han avböjde å andra sidan erbjudandet att få låna en annan sax och kom så småningom i mål med alla rävarna funna.

Vid 4:e räven stötte jag samman med Gösta och Göran just som räven slutat sitt pass och vi gick runt och letade. Plötsligt upptäckte jag räven vid fötterna, kollade snabbt var de andra var, väntade tills de vände ryggen till, stämplade och fortsatte sedan letandet för att förvilla och när jag var tillräckligt långt borta, full fart iväg. Alltid tjänade jag några sekunder på det men det dröjde inte länge förrän de andra kom skubbande efter.

Sedan sista räven hittats var det skönt att gå tillbaka till starten i solen, sedan klä om och äta medhavda mackor och choklad. Inget går väl upp mot lunch i det fria i flödande solsken och med rimfrost på träden, eller hur?

841105/Ösmo

1) Gunnar	5) Bo S	9) Johan S
2) Theo	6) -CZI/Klas	10) Göran G
3) -BGU/PA	7) -CTU/C-G	11) -AKF/Bosse
4) -EJY/Anders	8) Sven C	12) Lennart B

Kylan från förra jaktsöndagen försvann under veckan och ersattes med ett disigt +4°C-väder med åtföljande blöt terräng och leriga, nyplöjda fält strategiskt placerade mellan rävarna.

Starten låg i kanten av ett villaområde med kraftledningarna åt alla håll på lagom 2-min-avstånd. Under ständigt suckande och stönande försökte vi lista ut i vilken riktning vi skulle starta men det fanns ingen naturlig väg.

Kom i alla fall så småningom iväg mot den starkaste räven i Ö tvärs genom villaområdet, stämplade och fortsatte norrut. Träffade där C-G och Anders som tagit en annan väg, inte hunnit fram utan gick nu och väntade. Vi dyker alla tre över räven och stämplar, springer sedan upp på en väg i NV-lig riktning. Anders lämnar oss snart och idkar hinderlöpning; C-G och jag fortsätter vägen fram. När räven börjar är signalerna vinkelrätt in i skogen och det är dags att springa på minimum. Sekunderna och Morse-tecknen tickar iväg, terrängen är bökgig och hinner därför inte fram. Från vänster kommer då Anders ålgande och där våra vägar möts ligger mycket riktigt räven.

Efter stämplingen går klappjakten på Anders genom skogen, passerar Bosse/-AKF, som muttrar något om att det gått åt h-e, och kommer lagom fram för närstriden. Stämplare samtidigt som Anders, rutschar nedför en brant och där skiljs våra vägar - har tar åkerkanten runt ett skogsparti och jag tvärs genom, över en inäga med massor av här- ligt kladdig lera. Kommer snart ut på ett nytt fält, jättestort och JÄTTELERIGT! Ser ryggtavlan på Bo S guppa upp och ner ute på fältet och kastar mig själv ut i eländet. Efter 10 steg har löparskorna antagit dykardojors vikt och form.

Plötsligt dyker Anders upp i lermassorna strax bakom hälarerna och leker Följa-John. Vi väljer en något västligare kurs än Bo och gnetar på tills det är sändningsdags. Explosion i Öronen, snabb sidobestämning - räven ligger ännu längre västerut. Över en väg och ut på ett nytt fält; väntar att Anders skall komma forsande på upp- loppet men mjölksyran har runnit till och det går tungt, mycket tungt för Anders.

Äntligen syns stämpeln, trycker den genom startkortet och noterar sluttid. Anders kommer några sekunder senare och därefter Bo. Det gick ju bra det här - bara ett missat pass men vad hjälper det då Gunnar och Theo inte missat något?

Det var skönt med den varma duschen efteråt ty ett kallt regn började falla på vägen tillbaka.

841202/Grimsta

1) Göran G	6) Theo	11) Johan S
2) -CTU/C-G	7) Sven C	12) -EJY/Anders
3) -KON/Olle	8) -IWH/Gösta	13) Lennart B
4) -AKF/Bosse	9) -ORV/Anders	
5) Gunnar	10) Bo S	

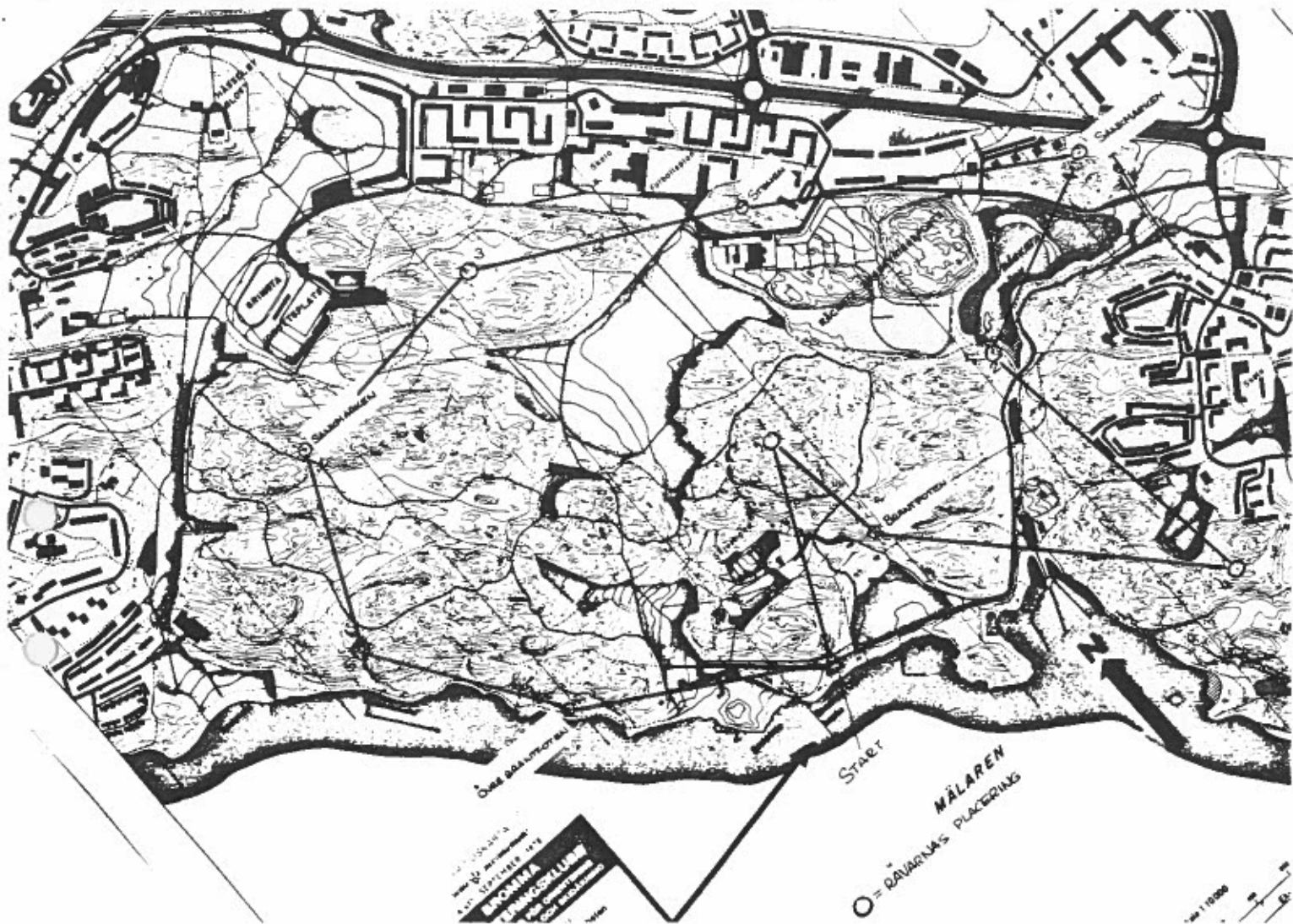
Traditionsenligt (2:a året!) avslutade vi rävjaktsåret med glögg, pepparkakor, tomtelykta, toppluva och vantar vid Bromma OK:s bastu vid Kanaanbadet.

Det var kyligt i den arla morgonstunden när de första rävarna lades ut med pannlampans hjälp. Dess antenner hade jag kastat upp på lördagseftermiddagen och dessutom satt upp de fem orienteringskontrollerna som komplement till rävarna. Nu skulle grabbarna verkligen få något att bita i!

Gunnar kom som vanligt tidigt, mullrande nedför backen förbi båt- uppläggningsplatsen, där någon morgontidig båtägare låg under ett kapell och maskinslipade sin ögonsten. Sedan han (Gunnar alltså) klätt om fick han startkortet med uppmaningen att titta på start- instruktionerna och kartan, som var tejpad på bilen. Under glada hummanden ritade han in orienteringskontrollerna, andra åter stöna- de och ojade allteftersom de droppade in. Alla erbjöds glöggen med pepparkakorna och de flesta lät sig väl smaka, några mer än andra. Glöggen värmdes upp på ett Trangia-kök i takt med att grabbarna droppade in för att den skulle vara varm och god och fler är en morgontidig förbipasserande gjorde stora ögon vid åsynen av någon tok som lagade mat på en p-plats och bjöd ut till höger och vänster.

Nåväl, starten gick och alla skingrades för vinden. Arrangören kunde nu intaga frukost nr 2 i lugn och ro i väntan på vinnarens åter- komst, vilket tog nära 1 1/2 timme. Det är fördelen med orienterings- kontrollerna: utan att öka avståndet mellan rävarna blir ändå bannan längre och därmed också tiden. Vad säger ni i ÖSA, VRK, ESA m.fl. platser om detta?

På nästa sida finns kartan; skalan är 1:10.000

Därmed är det slut på 1984 års jaktredovisningar. På nästa blad ser du ditt poängserieresultat. Ev kommentarer meddelas red i GOD tid före årsmötet för åtgärd. Kommer DU ihåg när och var det skall vara?

Eftersom det för närvarande är ganska gott om snö utlyses härmed följande jakter:

Söndag 20.1: Samling kl 1000 vid Agesta Friluftsgård. Dusch/bastu Arr. Gunnar, som lovar (tror jag) en för skidjakt lämpligt lång bana. Om snötillgången är god, bör den som tänker springa tänka sig för!

Söndag 17.2: Samling kl 1000 vid Ängsjö Friluftsgård. Förhoppningsvis är duschen/bastun öppen Arr. PA, som lovar vad han tror Gunnar lovar ovan

Slutligen bifogas en reviderad medlemsförteckning vår eminente kassör har sammanställt samt Falu-Kurirens räv-SM-reportage, lite sent kanske men den som väntar på något gott, väntar sällan för länge.

KOMMENTARER TILL POÄNGSERIETABELLEN

ÖVERSTRUKEN SIFFRA = RESULTATET RÄKNAS EJ (MAX 22 ST JAKTER RÄKNAS)

UNDERSTRUKEN " = ARRANGÖRS- ELLER RÄVLIGGARPOÄNG

SIFFRA INOM PARANTES = EJ KLUBBMEDLEM

KM / SRJ OPEN ARRANGÖRER: -IQ/ALF; -BF/CALLE

KM-RESULTAT

1. GUNNAR S	10 RÄVAR	2.45.27
2. BO S	10 "	2.45.38
3. JOHAN S	10 "	3.04.40
4. -CTU/C-G	10 "	3.30.53
5. -EJY/ANDERS	10 "	3.34.03
6. -KON/OLLE	8 "	3.12.17
7. -BGU/PA	4 "	1.50.46

SRJ OPEN

1. -OXW/MIKAEL	10 RÄVAR	2.28.40	ESA
2. GUNNAR S	10 "	2.45.27	SRJ
3. BO S	10 "	2.45.38	"
4. JOHAN S	10 "	3.04.40	"
5. -CTU/C-G	10 "	3.30.53	"
6. -EJY/ANDERS	10 "	3.34.03	"
7. CHRISTIAN WARGH	10 "	3.47.09	ESA
8. -AXT/RAIMO	9 "	3.55.01	"
9. -KON/OLLE	8 "	3.12.17	SRJ
10. MIKAEL LILJEHOLM	4 "	1.49.48	ESA
11. -BGU/PA	4 "	1.50.46	SRJ

Väl dolda i sina buskage sitter funktionärerna vid en "Räv-jakt". Här Yngve Janers, Anders Sundberg och Lennart Nilsson från Falu Radioklubb.

Flerfaldige nordiska mästaren Sven-Ove Nilsson, segrade i Faluns första SM-tävling i heigen. I den ena handen håller han "rävsaxen".

TUFFT RÄVJAKTS-SM

SM i radiopejlorientering, Rävjakt, i Falun under lördagen och söndagen blev en hård kamp mellan flerfaldige nordiske mästaren Sven-Ove Nilsson från Örebro Sändaramatörer, ÖSA, och förra årets svenske mästare, Christer Eriksson från Västerås Radioklubb, VRK.

Christer tog hem nattetappen med åtta minuter tillgodo på Sven-Ove som inte kom bättre än på åttonde plats i mörkret i skogarna kring Stångtjärn. Men sedan sprang Christer bort sig på den tredje kontrollen på söndagens dagsetapp på regementets övningsområde och förlorade tio minuter till Sven-Ove. Och här säkrades SM-guldet.

Nu skall de båda representera Sverige i VM som går i Oslo om mindre än två veckor. Och där tror de på svenska medaljer:

MEDALJCHANS

— Det kommer i alla fall att gå mycket bättre än i Polen förra året, säger Christer Eriksson. Norrmännen lägger banorna mera som vi är vana vid och terrängen liknar också mera vår egen. Öststatsorienterarna som är starka löpare men inte så bra orienterare förlorar på det. Jag tror att vi har goda medaljchanser.

Christer var mycket nära att ta hem sitt andra raka SM. Men strax innan han kom fram till den tredje kontrollen slutade rävsändaren vid den kontrollen att sända. Christer fick gå bara på kompass — och missade den väl maskerade kontrollen med ett par futtiga meter:

TITTADE PÅ KONTROLLEN

— Jag tittade till och med in i buskaget där kontrollen fanns gömd. Men jag såg den inte utan fortsatte, suckar Christer.

Rävsändarna är mycket väl dolda tillsammans med funktionärerna vid kontrollen så att det är i det närmaste omöjligt att hitta dem utan radiopejlmottagaren.

Men Sven-Ove Nilsson hade tur. Han fick också gå kompasskurs mot den tredje kontrollen. Och sprang rakt på den . . .

Det höll på att gå på tok för honom vid den sista kontrollen i stället.

SKADAD

— Ja, 500 meter före kontrollen ramlade jag ner för en sluttning och skar upp foten, berättar Sven-Ove och visar på sin tejpade fot.

Det är fjärde SM-tävlingen för Sven-Ove, men första guldmedaljen. Sven-Ove som tar varje tillfälle att springa orientering under sommarhalvåret — i vanliga fall tävlar han i H21 B.

TUFFARE

— Ja, men radiopejlorientering, rävjakt, är hårdare och mera krävande, säger han. Och roligare. Speciellt ett SM är tuffare än en vanlig orientering, bland annat genom kombinationen med en nattetapp och en dagetapp. Men jag föredrar rävjakt.

Nu kommer Sven-Ove tillbaka till Falun nästa sommar då det är dags för 5-dagars fast då kommer Sven-Ove utan "rävsax" som radiopejlmottagaren kallas.

Både Sven-Ove och Christer och de andra tävlande strör rosor över arrangörerna Falu Radioklubb som arrangerade sitt första SM.

BERÖM

— Ja, det här var verkligen fina tävlingar i fin terräng, säger Sven-Ove. Jag hoppas verkligen att Falun kommer tillbaka med flera tävlingar. Det är roligt också att ett SM arrangeras litet längre norrut än vanligt. Annars blir det ofta så att SM går i Mälardalen.

Smått och gott från SM-dagarna:

Söndagens dagetapp höll på att sluta i ett kulregn. Dalregementet hade beslutat sig för att skjuta skarpt med kulsprutor i tävlingsterrängen. Men SM-arrangörerna stoppade den annars ganska tuffa konflikten genom att tidigarelägga starten på söndagsmorgonen — samtidigt som 13 flyttade sin skarpskjutning några timmar framåt. Och allt slutade väl . . .

ACK SÅ NÄRA

"Rävarna", radiosändarna som de tävlande skall hitta i sina "gryt", är mycket väl kamouflerade. Man kan stå och titta rakt mot kontrollen utan att se den i fullt dagsljus. Och på natten är det ännu värre.

Vid lördagskvällens nattetapp vid Stångtjärn kom en av damerna, Birgitta Askund från Örebro, fram till en kontroll bakom en stor sten, precis som radiosändaren slutade sända. Hon satte sig ned på sin sida av stenen, muttrande över nattens mörker, släckte pannlampan och började vänta på nästa sändningspass — tio minuter senare. På andra sidan stenen, en meter bort, satt funktionärerna vid kontrollen, tysta som möss.

TRAMPAD FUNKTIONÄR

Vid en annan kontroll fanns en i stället hårt provad funktionär. En av orienterarna kom fram till kontrollen, ställde sig på hans ben med dubbade skor och svor:

— Signalen från sändaren är ju så förbaskat stark, den måste ju finnas här i närheten.

Sedan fortsatte han ut i skogens mörker igen.

Då gäller det att hålla sig för skratt.

Text: HANS SUNDSTRÖM
Foto: INGVAR NÄSLUND